

1450 1

KONINKLIJKE BOODSCHAP

Aan

de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Wij bieden U hiernevens ter overweging aan een ontwerp van Wet tot wijziging van de Warenwet (*Staatsblad* 1935, No. 793).

De toelichtende memorie, die het Wetsontwerp vergezelt, bevat de gronden waarop het rust.

En hiermede bevelen Wij U in Godes heilige bescherming.

Soestdijk, 29 October 1949.

JULIANA.

1450 2

ONTWERP VAN WET

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is in verband met de stijging van het algemene loon- en prijspeil het recht, bedoeld in artikel 13, tweede lid, der Warenwet (*Staatsblad* 1935, No. 793) te verhogen en tevens een bezettingsregeling betreffende die wet door een wettelijke voorziening te vervangen;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel 1

Artikel 13 van de Warenwet (*Staatsblad* 1935, No. 793) wordt gelezen als volgt:

1. De gemeenten, die binnen het gebied van de keuringsdienst liggen, dragen de ene helft van de kosten van die dienst naar verhouding van het aantal inwoners van iedere gemeente.

Het Rijk draagt de andere helft van de bedoelde kosten onder voorwaarden, bij algemene maatregel van bestuur vast te stellen.

Wij behouden Ons voor bij algemene maatregel van bestuur voorschriften te geven voor de berekening van de kosten van iedere keuringsdienst, de verdeling daarvan over en de betaling daarvan door de gemeenten en het Rijk.

2. Van ieder bedrijf, waarin waar wordt voortgebracht of verkocht en dat bij algemene maatregel van bestuur is aangewezen, wordt een jaarlijks recht geheven door het bestuur van de gemeente, waarin zodanig bedrijf is gevestigd. Dat recht is verschuldigd door degeen, aan wie het bedrijf behoort; behoort een bedrijf aan meer dan één persoon, dan zijn deze ieder voor de betaling van het gehele bedrag van het recht aansprakelijk.

Het recht bedraagt ten minste f 2,— en ten hoogste f 80,—.

Wij regelen het recht bij algemene maatregel van bestuur op de grondslag van de aard en de omvang der bedrijven en geven daarbij voorschriften voor de aanslag in en de invordering van het recht en voor de overdracht daarvan aan de gemeente, waar de keuringsdienst is gevestigd.

3. De opbrengst van het recht wordt door de gemeente, waar de keuringsdienst is gevestigd, in 's Rijks kas gestort. De kosten van de aanslag in en de invordering van het recht worden, volgens bij algemene maatregel van bestuur te stellen regelen, door het Rijk voldaan tegelijk met de rijksbijdrage in de kosten van de keuringsdienst.

4. Voor zoveel de kosten van een keuringsdienst veroorzaakt zijn door het opsporen van overtredingen van een algemene maatregel van bestuur, als bedoeld in artikel 16 en door onderzoek van waren voor dat doel, worden de kosten geheel door het Rijk vergoed.

Wij bepalen het bedrag van die vergoeding.

Artikel 2

Het volle bedrag van het jaarlijks recht, bedoeld in artikel 13, tweede lid, der Warenwet (*Staatsblad* 1935, No. 793), zoals dit lid is gewijzigd bij artikel 1 van de onderhavige wet, wordt voor het jaar 1949 geheven over het tijdvak van de dag van inwerkingtreding van deze wet, tot en met 31 December 1949.

Artikel 3

Het besluit van de Secretaris-Generaal van het Departement van Sociale Zaken van 10 Februari 1942, Verordeningenblad No. 21, 1942, houdende aanvulling van artikel 33 der Warenwet (*Staatsblad* 1935, No. 793), voorlopig gehandhaafd bij het Besluit Bezettingsmaatregelen (*Staatsblad* 1944, No. E 93), vervalt.

Artikel 4

Aan artikel 33 van de Warenwet (*Staatsblad* 1935, No. 793) wordt toegevoegd:

Het bepaalde in artikel 18 is binnen het gebied van iedere erkende provinciale keuringsdienst van toepassing ten aanzien van het hoofd van het laboratorium en de ambtenaren van de keuringsdienst, die Gedeputeerde Staten van de provincie, waar de dienst is gevestigd, aanwijzen. De dienovereenkomstig aangewezen personen hebben dezelfde bevoegdheden en verplichtingen als de personen, bedoeld in artikel 18.

Artikel 5

Deze wet treedt in werking met ingang van de dag, volgende op die harer afkondiging.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst en dat alle Ministeriële Departementen, Autoriteiten, Colleges en ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven

De Minister van Sociale Zaken,

1450 3

MEMORIE VAN TOELICHTING

Algemeen

De kosten van de keuringsdiensten van waren zijn ten gevolge van de stijging van het algemene loon- en prijspeil zeer gestegen. Deze kosten worden voor de helft betaald door de gemeenten. De andere helft der kosten wordt betaald door het Rijk en de bedrijven te zamen. Het is billijk, dat ook de bedrijven bijdragen in de verhoogde kosten. Daartoe dienen het minimum en het maximum van het recht, bedoeld in artikel 13, lid 2, der Warenwet (*Staatsblad* 1935, no. 793) te worden verhoogd. Als maatstaf voor de voorgestelde verhoging is aangehouden het indexcijfer van de kosten van levensonderhoud ten opzichte van 1935, in welk jaar het bedoelde minimum en maximum werden vastgesteld. Tegen de aanpassing van de tarieven van het recht is te minder bezwaar, omdat het bedrijfsleven, zoals herhaaldelijk is gebleken, op de instandhouding van het werk van de keuringsdiensten zeer veel prijs stelt, gezien de bescherming van de eerlijkheid in de handel, voortvloeiende uit de uitvoering van de

artikelen 14 en 16 der wet. Bovendien sluit deze verhoging zich geheel aan bij de Regeringspolitiek ten aanzien van de verhoging van de tarieven voor van Overheidswege bewezen diensten.

Ingevolge het ontwerp van wet zal de hogere opbrengst van de heffingen geheel ten goede komen aan het Rijk. Gedurende de werking van de Noodregeling Gemeentefinanciën, welke voor 3 jaren geldt, en in afwachting van de voorstellen van de Commissie tot herstel van de financiële zelfstandigheid der provincies en gemeenten (Commissie-Oud) acht de Regering het niet gewenst incidenteel wijzigingen aan te brengen in de bestaande kostenverdelingen met betrekking tot onderwerpen van Overheidszorg, waarbij de provincies en gemeenten zijn betrokken. Dientengevolge treedt de ondergetekende bij dit wijzigingsvoorstel niet in een overweging van de vraag, of er wellicht termen aanwezig zijn tot het aanbrengen van een wijziging in de bestaande verdeling van kosten tussen het Rijk en de gemeenten. Dit onderwerp kan actueel worden na kennismaking van het rapport tot het treffen van een definitieve regeling van de hierboven genoemde commissie, welke commissie uiteraard het vraagstuk van de meest logische en doelmatige verdeling van kosten van de onderscheidene takken van Overheidszorg, waarbij de provincies en gemeenten zijn geïnteresseerd, in haar overweging kan betrekken.

De ondergetekende zou de voorkeur geven aan een eenvoudige wijziging van artikel 13, lid 2, der wet, waarbij het minimum- en het maximumbedrag van het recht overeenkomstig de stijging van het indexcijfer worden verdubbeld. Een dergelijke wijziging zou echter leiden tot praktische bezwaren bij de uitvoering. De verhouding tussen de Rijksbijdrage en de opbrengst van het recht loopt bij de verschillende keuringsdiensten zeer uiteen. Er zijn betrekkelijk kleine keuringsdiensten, in welker gebied een zeer groot aantal bedrijven is gevestigd. Daar is de opbrengst van het recht reeds thans aanmerkelijk groter dan de helft van de kosten, welke ten laste van het Rijk en de bedrijven te zamen komen. Wordt het recht verdubbeld, dan zou voor deze diensten bij het huidige systeem — waarbij de opbrengst van het recht wordt verrekend met de Rijksbijdrage — de Rijksbijdrage vervallen. Dit is in hoge mate ongewenst, omdat het

toezicht van Rijkswege ingevolge het stelsel van de wet is gekoppeld aan de Rijksbijdrage. Daarom is de wijziging zo ontworpen, dat de opbrengst van het recht in 's Rijks kas wordt gestort en in de Mid-delenwet wordt verantwoord, waar tegenover dan staat, dat het Rijk de helft van de kosten van de keuringsdienst betaald, zonder verrekening van de opbrengst van het recht.

Artikel 1

De ondergetekende meent aan een nieuw artikel 13 de voorkeur te moeten geven boven wijziging van het bestaande artikel. De vele wijzigingen en de vernummering van de leden, die noodzakelijk zijn, zouden een weinig overzichtelijk geheel bieden. Tevens is de redactie op enkele punten verduidelijkt.

Artikel 2

Aangezien het de bedoeling is de verhoging van het recht reeds voor het jaar 1949 te doen gelden, is een overgangsbepaling op dit punt gewenst.

Artikelen 3 en 4

Van de onderhavige wijziging van de wet wordt gebruik gemaakt een bezettingsmaatregel te doen vervallen en de materiële inhoud daarvan bij de wet in de Warenwet (*Staatsblad* 1935, no. 793) aan te brengen.

Artikel 5

In verband met de omstandigheid, dat de aanslag in en de invordering van het recht voor 1949 eerst kunnen worden ter hand genomen, nadat de algemene maatregelen van bestuur, berustende op het gewijzigde artikel 13, zullen zijn tot stand gekomen, is een spoedige inwerkingtreding van de wet gewenst.

De Minister van Sociale Zaken,

A. M. JOEKES.